



KESZI HARANGSZÓ

Budakeszi római katolikus egyházközségének kiadványa

2023. január 22.

XXI. évfolyam 4. szám

Évközi 3. vasárnap

„Világosságom az Isten, üdvözít engem.”

Egyházközségünk hirdetése:

Január 22. évk.3. vasárnap

Isten igéjének vasárnapja

08:00 – +Szülők

10:00 – Élő Katalin

18:00 – +Dániel, Teréz, és élő családtagok

A szentmise olvasmányai:

Iz 8,23b–9,3

Zsolt 26

1Kor 1,10-13.17

Mt 4,12-23 rövidebb: Mt 4,12-17

Január 23. hétfő:

06:30 – + Szülők, Nagyszülők

18:00 – Bibliaóra a hittanteremben

Január 24. kedd:

Szalézi Szent Ferenc

06:30 –

Január 25. szerda

Szent Pál apostol megtérése

06:30 – Élő Ada

Január 26. csütörtök:

Szent Timóteus és Szent Titusz
püspökök

06:30 – +Gyula

18:15 – 19:15 – Szentségimádás
a domonkos nővérek
kápolnájában

Január 27. péntek:

Merici Szent Angéla

18:00 –

17:00-18:00 – Gyóntatás

Január 28. szombat:

18:00 – +Edina

Január 29. évk.4. vasárnap

08:00 – Hálaadás

10:00 – +Csaba

18:00 – Hálaadás

Karácsonyfák lebontása

Péntek 27-e szentmise után

A péntek esti szentmise után a templomban felállított karácsonyfákat elbontjuk. Ehhez – mint mindig – kérünk segítőköt ezúttal is. Minél többen leszünk annál hamarabb végzünk. Előre is köszönjük a segítők munkáját.

Felkészítés házasságra

*Házasságra felkészítő kurzus
indul jan. 23-án este 7-kor.*

*Helyszín a domonkos nővérek
rendháza - Fő u. 192/A épület
(bejárat a szürke vaskapun)*

Jelentkezés a plébánián

Ha egyéb információ szükséges

Tel. 06-20-82-32-854

KÉSZ EST

Február 9. csütörtök 19.00

Domonkos Nővérek Rendháza
Nagy Szent Albert terem

Meghívott előadónk:

Dr. Herczegh Anita

A Magyar Máltai

Szeretetszolgálat és a Katolikus
Karitás jószolgálati nagykövete

**A Regőczi Alapítvány
kuratóriumának elnöke**

Az előadás címe:

A Regőczi Alapítvány küldetése

*„Bizony mondom nektek, amit e
legkisebb testvéreim közül eggyel is
tettetek, velem tettétek” (Máté 25: 40)*

A helyiség fűtési hozzájárulására
adományokat elfogadunk!!

Ferenc pápa katekézise az evangelizáció szenvedélyéről:

Jézus, a Jó Pásztor az igehirdetés modellje

Január 18-án szerdán Ferenc pápa a VI. Pál aulában tartott általános kihallgatás során folytatta a múlt héten megkezdett új katekézis sorozatát az evangelizáció szenvedélyéről és ezúttal a „Jézus az igehirdetés modellje” témáról elmélkedett.

Az apostoli buzgóság feladata, hogy éltesse az Egyházat és minden keresztényt

Ferenc pápa katekézise kezdetén az új sorozat lényegét úgy foglalta össze, mint apostoli buzgóságot, melynek feladata, hogy „éltesse az Egyházat és minden keresztényt”. Ez alkalommal az igehirdetés „felülmúlhatatlan modelljére”, Jézusra tekint, akit a karácsonyi evangélium „Isten Igéjének” (vö Jn 1,1) nevez. Ő ugyanis Igeként, vagyis Isten Szavaként egyik lényeges vonására utal: Jézus mindig kapcsolatban áll, kilép, soha nincs elszigetelve, hiszen a „szó” valójában azért létezik, hogy továbbadjuk, közöljük azt. Így van ez Jézussal, az Atya felénk irányuló, velünk közölt örök Igéjével. Krisztus nemcsak bírja az élet szavait, hanem saját életét teszi Igévé, üzenetté, aki mindig az Atya felé és felénk fordulva él. Mindig az őt küldő Atyára néz, és mindig ránk tekint, akikhez küldetett – tette hozzá szabadon a pápa.

Jézus az imáján keresztül áll kapcsolatban Atyjával, velünk pedig a küldetése, tanítása révén

Ahogy az evangéliumok leírják a napjait, első helyen látjuk az Atyjával való bensőséges kapcsolatát és imáját, amiért már korán, még sötétben felkel, félreeső magányos helyekre vonul, hogy az Atyával beszéljen. Minden fontosabb döntését

és választását imádság után hozza. Az Atyjához a Lélekben fűződő imakapcsolatában fedezi fel emberi mivoltát, világban való létét, mivel ő az Atya küldötte. Érdemes megfigyelni – ajánlotta a Szentatya – Jézus első nyilvános gesztusát a názáreti rejtett éveit után. Nem művel nagy csodát, nem indít hatásos üzenettel, hanem az emberek közé keveredik, akik Jánoshoz mentek, hogy megkeresztelje őket. Így érthető a működése a világban: a bűnösöknek szenteli az életét, szolidaritást vállal velünk távolságtartás nélkül, teljesen megosztja velünk az életét. Küldetéséről maga mondja, hogy „nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy szolgáljon és életét adja másokért” (Mk 10,45). Imája után egész napját mindig Isten országának hirdetésére és az embereknek, főként a legszegényebbeknek és a leggyengébbeknek, a bűnösöknek és a betegeknek szenteli (lásd Mk 1,32-39). Vagyis imáján keresztül áll kapcsolatban az Atyával, az emberekkel pedig a küldetése, a katekézis révén tart kapcsolatot. Életstílusát saját szavával a legkönnyebb jellemezni, mint Jó Pásztort, aki életét adja juhaiért (Jn 10,11).

Jézus pásztor-szíve nemcsak munka, idő és elkötelezettség, hanem főként életmód

Pásztornak lenni számára nemcsak munkát, időt és elkötelezettséget jelentett, hanem életmódot, a nap huszonnégy órájában, együtt a nyájjal, terelgetve őket, az éjszakát is velük töltve, törődve a leggyengébbekkel. Jézus nem valamit tesz értünk, hanem mindent ad, az életét is odaadja értünk. Jézusnak pásztor-szíve van, amit az egyház is használ saját tevékenysége jelölésére: pasztoralis, pásztori. Saját lelkipásztori szolgálatunk kiértékelésére szolgál, ha azt összevetjük Jézuséval, aki a Jó Pásztor. Ezért kérdezzük meg magunktól: Követjük-e őt, az imádság forrásaiból oltva szomjunkt, hogy szívünk együtt dobogjon az övével? A vele való bensőséges kapcsolat „minden apostolkodás lelke” – utalt a pápa Chautard apát szép könyvére. Hiszen Jézus szavai szerint „nélküle nem tehetünk semmit” (vö Jn 15,5). Ha Jézussal együtt vagyunk, ráébredünk arra, hogy az ő pásztori szíve mindig azokért dobog, akik elvesztek és elmaradtak. Nem

mondhatjuk, hogy „ez az ő bajuk”, hiszen Jézus soha nem mondta ezt, hanem mindig utána ment a bűnösöknek, amiért meg is vádolták.

Jézus pásztori szíve szenved és kockáztat értünk

Ferenc pápa a katekézis bibliai idézetére, az elveszett bárányát megfélemlítő pásztor öröme utalt, mely bevezeti a tékozló fiú történetét (Lk 15), mely jól edzi az apostoli lelkesedést. Azt újra- és újraolvasva felfedezhetjük, hogy Isten nem a karámot szemléli, de még a veszélyt sem, hogy az elmúljon. Ellenben, ha onnét kimegy egy bárány és elvész, nem hagyja vesztére, hanem keresésére indul. Nem mondja: Elment hát, az ő baja! Pásztori szíve másként válaszol: szenved és kockáztat.

Igen, Isten szenved azokért, akik elmennek, és miközben sír értük, még jobban szereti őket. Az Úr szenved, ha elhatárolódunk a szívével. Szennved azokért, akik nem ismerik szeretetének szépségét, ölelésének melegét. De válaszul nem hátrál, hanem kockáztat: elhagyja a biztonságban lévő kilencvenkilenc bárányt, és az egyetlen hiányzó után veti magát, ami kockázatos, sőt esztelen vállalkozás, de egyezik pásztori szívével, mely sóvárog az elveszett után. Jézus nem dühös, se nem sértődött, hanem hajlíthatatlanul sóvárog utánunk.

Öltsük magunkra Jézus pásztori szívének érzéseit

Ferenc pápa ezt követően a mi érzéseinkre kérdezett rá, vajon azok hasonlítanak-e Jézuséhoz. Vagy pedig ellenfélnek, ellenségnek tekintjük azokat, akik elhagyták a nyájat? Ha találkozunk velük iskolában, munkahelyen, városi utcákon, miért ne gondolhatnánk inkább arra, hogy jó lehetőségünk van tanúságot tenni számukra az Atya örömeiről, aki szereti és soha nem felejt el őket? A pápa óvva intett a prozelitizmustól, a hittérítéstől, mert amíg az evangelizálás nem hittérítés, addig a prozelitizmus pogány, nem vallásos, de nem is evangéliumi dolog. Ezzel szemben legyen egy jó szavunk az elveszettek számára és az a Szó legyen maga Jézus, aki éppen ezt kéri tőlünk.

Végül arra kérdezett rá a pápa, hogy mi, akik talán már régóta követjük és szeretjük Jézust, vajon osztozunk-e az érzéseiben, együtt

szenvedve és kockáztatva Jézus szívével. Ez nem hittérítés, mert nem azt akarjuk, hogy „mások a miénk legyenek”, hiszen ez nem keresztény dolog, hanem hogy Isten boldog gyermekei legyenek. Kérjük ezért a pásztori szív kegyelmét, hogy elvigyük Krisztus üzenetét mindenkinek és hogy érezzük Krisztus sóvárgását mindnyájunkért. Életünk ugyanis e szenvedő és kockáztató szeretet nélkül azt kockáztatja, hogy végül önmagunkat terelgetjük és olyan pásztorok leszünk, akik a nyáj pásztorkodása helyett a bárányokat fésülgetjük. Ne önmagunk, hanem a nyáj pásztoraik legyünk! – kérte és zárta szerdai katekézisét Ferenc pápa.

P. Vértessaljai László SJ – Vatikán